

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 8. maijā *

Apelācija – Ekonomikas un monetārā politika – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 6. panta 4. punkts – Regula (ES) Nr. 468/2014 – 70. panta 1. punkts – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Eiropas Centrālajai bankai (ECB) uzticētie uzdevumi – Vienotais uzraudzības mehānisms – Valsts kompetento iestāžu veikta šo uzdevumu īstenošana – “Mazāk nozīmīga” kredītiestāde – “Īpaši apstākļi”, kas pamato to, ka kredītiestāde tiek uzskatīta par “mazāk nozīmīgu”

Lietā C-450/17 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2017. gada 26. jūlijā iesniedza

Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, Karlsrūe [*Karlsruhe*] (Vācija), ko pārstāv *A. Glos, T. Lübbig* un *M. Benzing, Rechtsanwälte*,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki –

Eiropas Centrālā banka (ECB), ko pārstāv *E. Koupepidou* un *R. Bax*, pārstāvji, kuriem palīdz *H.-G. Kamann, Rechtsanwalt*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *W. Mölls* un *K.-P. Wojcik*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerālvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 5. decembra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank* (turpmāk tekstā – “*Landeskreditbank*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 16. maija spriedumu *Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB* (T-122/15, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2017:337), ar kuru tā noraidīja tās prasību atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2015. gada 5. janvāra Lēmumu ECB/SSM/15/1, kas pieņemts, piemērojot Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 6. panta 4. punktu un 24. panta 7. punktu (OV 2013, L 287, 63. lpp.), (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1024/2013

- 2 Saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 55. apsvērumu:

“Uzraudzības uzdevumu uzticēšana nozīmē, ka ECB ir nozīmīgs pienākums sargāt finanšu stabilitāti Savienībā un izmantot uzraudzības pilnvaras visiedarbīgākajā un samērīgākajā veidā. [..]”

- 3 Šīs regulas 1. panta pirmajā daļā ir noteikts:

“Ar šo regulu ECB tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādņēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī, pilnībā ņemot vērā iekšējā tirgus vienotību un integritāti un pienākumu tās nodrošināt, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi pret kredītiestādēm, lai novērstu regulējuma arbitrāžu.”

- 4 Minētās regulas 4. panta “ECB uzticētie uzdevumi” 1. punktā ir noteikts:

“Saskaņā ar 6. pantu ECB atbilstīgi šā panta 3. punktam ir ekskluzīvi kompetenta prudenciālās uzraudzības vajadzībām veikt šādus uzdevumus attiecībā uz visām kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

[..].”

- 5 Šīs pašas regulas 6. pantā ir paredzēts:

“1. ECB veic savus uzdevumus vienotajā uzraudzības mehānismā [(VUM)], ko veido ECB un valstu kompetentās iestādes. ECB atbild par VUM efektīvu un saskaņotu darbību.

[..]

4. Attiecībā uz 4. pantā minētajiem uzdevumiem, izņemot minētā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu, ECB ir šā panta 5. punktā minētie pienākumi un valsts kompetentajām iestādēm ir šā panta 6. punktā minētie pienākumi – saskaņā ar šā panta 7. punktu un ievērojot tajā minētās

procedūras – uzraudzīt šādas kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāles, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

- tās, kuras ir mazāk nozīmīgas konsolidētā līmenī, lielākajā konsolidācijas līmenī iesaistītajās dalībvalstīs, vai individuāli kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāļu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, konkrētā gadījumā. Nozīmīgumu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
 - i) lielums;
 - ii) nozīmīgums Savienības vai iesaistītās dalībvalsts ekonomikā;
 - iii) pārrobežu darbības nozīmīgums.

Saistībā ar pirmo daļu kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību neuzskata par mazāk nozīmīgu, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi, kas jāprecizē metodoloģijā, ja tā atbilst jebkuram no šādiem kritērijiem:

- i) kopējā aktīvu vērtība pārsniedz 30 miljardus EUR;
- ii) kopējo aktīvu attiecība pret iesaistītās dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību, IKP pārsniedz 20 %; ja vien tās aktīvu kopējā vērtība nav mazāka par 5 miljardiem EUR;
- iii) pēc tam, kad attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir paziņojusi, ka tā šādu iestādi uzskata par nozīmīgu attiecībā uz iekšzemes ekonomiku, pēc vispusīga ECB veikta minētās kredītiestādes izvērtējuma, tostarp bilances izvērtējuma, ECB pieņem lēmumu, ar ko apstiprina šādu nozīmīgumu.

ECB pēc savas iniciatīvas var uzskatīt iestādi par nozīmīgu arī tad, ja tā ir izveidojusi bankas meitas sabiedrības vairāk nekā vienā iesaistītajā dalībvalstī un tās pārrobežu aktīvi vai saistības veido ievērojamu daļu no tās kopējiem aktīviem vai saistībām, uz kuriem attiecas metodoloģijā noteiktie nosacījumi.

Tās, attiecībā uz kurām ir tieši pieprasīta vai saņemta publiskā sektora finanšu palīdzība no [Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI)] vai [Eiropas Stabilizācijas mehānisma (ESM)], nav uzskatāmas par mazāk nozīmīgām.

Neatkarīgi no iepriekšējām daļām ECB īsteno tai ar šo regulu noteiktos uzdevumus attiecībā uz trim nozīmīgākajām kredītiestādēm katrā no iesaistītajām dalībvalstīm, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi.

5. Attiecībā uz 4. punktā minētajām kredītiestādēm un saskaņā ar 7. punktā aprakstīto sistēmu:

[..]

- b) ja nepieciešams nodrošināt augstu uzraudzības standartu saskaņotu piemērošanu, ECB var jebkurā laikā pēc savas iniciatīvas pēc apspriešanās ar valsts kompetentajām iestādēm vai pēc valsts kompetentās iestādes pieprasījuma nolemt pati tieši izmantot visas attiecīgās pilnvaras attiecībā uz vienu vai vairākām 4. punktā minētām kredītiestādēm, tostarp gadījumos, kad ir pieprasīta vai saņemta netieša publiska finanšu palīdzība no EFSI vai ESM;

[..]

6. Neskarot šā panta 5. punktu, valsts kompetentās iestādes veic 4. panta 1. punkta b), d) līdz g) un i) apakšpunktā minētos uzdevumus un ir atbildīgas par šiem uzdevumiem un visu attiecīgo uzraudzības lēmumu pieņemšanu saistībā ar kredītiestādēm, kuras minētas šā panta 4. punkta pirmajā daļā, atbilstīgi 7. punktam un ievērojot tajā minētās procedūras.

[..]

Valsts kompetentās iestādes regulāri ziņo ECB par darbībām, kuras tās veikušas saskaņā ar šo pantu.

7. ECB, konsultējoties ar valsts kompetentajām iestādēm un pamatojoties uz Uzraudzības valdes priekšlikumu, pieņem un dara publiski pieejamu sistēmu šā panta īstenošanas praktiskās kārtības organizēšanai. [..]

8. Kad vien ECB palīdz valsts kompetentās iestādes vai valsts norīkotās iestādes, lai pildītu ar šo regulu noteiktos uzdevumus, ECB un valsts kompetentās iestādes ievēro noteikumus, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos attiecībā uz pienākumu sadali un sadarbību starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.”

6 Regulas Nr. 1024/2013 24. pantā ir noteikts:

“1. ECB izveido Administratīvo pārskatīšanas padomi, lai tā veiktu to lēmumu iekšēju administratīvu pārskatīšanu, ko pieņēmusi ECB, īstenojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, pēc tam, kad ir iesniegts pārskatīšanas pieprasījums saskaņā ar 5. punktu. Iekšējās administratīvās pārskatīšanas darbības joma attiecas uz šādu lēmumu procesuālo un materiāltiesisko atbilstību šai regulai.

[..]

5. Jebkura fiziska vai juridiska persona 1. punktā minētajos gadījumos var pieprasīt, lai tiktu pārskatīts ECB lēmums, kas ir pieņemts saskaņā ar šo regulu un kas ir adresēts šai personai vai tieši un individuāli skar šo personu. Pieprasījumu pārskatīt ECB Padomes lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 7. punktu, nepieņem.

6. Katru pārskatīšanas pieprasījumu, tostarp tā pamatojumu, noformē rakstiski un iesniedz ECB viena mēneša laikā pēc dienas, kad šis lēmums paziņots personai, kas pieprasījusi pārskatīšanu, vai, ja tas nenotiek, viena mēneša laikā pēc dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms, atkarībā no apstākļiem.

7. Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par pārskatīšanas pieņemamību, Administratīvā pārskatīšanas padome sniedz atzinumu laikposmā, kas atbilst jautājuma steidzamībai un kas nav ilgāks par diviem mēnešiem pēc pieprasījuma saņemšanas, un nodod šo lietu Uzraudzības valdei jauna lēmuma projekta sagatavošanai. Uzraudzības valde ņem vērā Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu un nekavējoties iesniedz ECB Padomei jaunu lēmuma projektu. Ar jauno lēmuma projektu atceļ sākotnējo lēmumu, aizstāj to ar identiska satura lēmumu vai aizstāj to ar grozītu lēmumu. Jauno lēmuma projektu uzskata par pieņemtu, ja vien ECB Padome neizsaka iebildumus ilgākais desmit darbadienu laikā.

[..]

9. Saskaņā ar šo pantu veiktās darbības, proti, Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinuma sniegšana, Uzraudzības valdes jaunā lēmuma projekta sagatavošana un ECB Padomes lēmuma pieņemšana, tiek pamatotas un darītas zināmas pusēm.

10. ECB pieņem lēmumu, ar ko nosaka Administratīvās pārskatīšanas padomes darbības noteikumus.

[..]”

Regula (ES) Nr. 468/2014

- 7 Eiropas Centrālās bankas Regulas (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (OV 2014, L 141, 1. lpp.), 9. apsvērumā ir noteikts:

“[...] ar šo regulu sīkāk izstrādātas un noteiktas VUM regulā noteiktās procedūras, kā VUM ietvaros ECB sadarbojas ar NKI [nacionālajām kompetentajām iestādēm] (vai attiecīgos gadījumos ar nacionālajām norīkotajām iestādēm), tādējādi nodrošinot efektīvu un saskaņotu VUM darbību.”

- 8 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. punktu:

“Ar šo regulu tiek noteikta:

- a) VUM pamatstruktūra [Regulas Nr. 1024/2013] 6. pantā izklāstītās sadarbības praktiskās kārtības organizēšanai, kas paredzēta [Regulas Nr. 1024/2013] 6. panta 7. punktā un ietver:
- i) speciālu metodoloģiju, lai, pamatojoties uz kritērijiem, kas izklāstīti [Regulas Nr. 1024/2013] 6. panta 4. punktā, novērtētu un atkārtoti pārbaudītu, vai uzraudzītā iestāde klasificējama kā nozīmīga vai mazāk nozīmīga, kā arī atbilstoši šādam novērtējumam piemērojamo kārtību;

[..]

[..].”

- 9 Minētās regulas 70. pantā “Apstākļi, kas attaisno nozīmīgās uzraudzītās iestādes klasifikāciju kā mazāk nozīmīgu” ir noteikts:

“1. Īpaši apstākļi, kas minēti [Regulas Nr. 1024/2013] 6. panta 4. punkta otrajā un piektajā daļā (tālāk tekstā – “īpašie apstākļi”), ir konkrēti un faktiski pastāvoši apstākļi, kuros nav atbilstoši uzraudzīto iestādi klasificēt kā nozīmīgu, ņemot vērā [Regulas Nr. 1024/2013] mērķus un principus un īpaši nepieciešamību nodrošināt augstu uzraudzības standartu konsekventu piemērošanu.

2. Terminu “īpašie apstākļi” interpretē šauri.”

- 10 Regulas Nr. 468/2014 71. pants “Īpašo apstākļu pastāvēšanas novērtējums” ir formulēts šādi:

“1. To, vai pastāv īpašie apstākļi, kas attaisno citos apstākļos par nozīmīgu uzskatāmas uzraudzītās iestādes klasifikāciju kā mazāk nozīmīgu, konstatē katrā konkrētā gadījumā par attiecīgo uzraudzīto iestādi vai uzraudzīto grupu, bet ne attiecībā uz uzraudzīto iestāžu kategoriju.

[..].”

Lēmums 2014/360/ES

- 11 Ar Eiropas Centrālās bankas Lēmumu 2014/360/ES (2014. gada 14. aprīlis) par Administratīvās pārskatīšanas padomes izveidošanu un tās darbības noteikumiem (OV 2014, L 175, 47. lpp.) ir izveidota Administratīvās pārskatīšanas padome, kas paredzēta Regulas Nr. 1024/2013 24. pantā.

12 Šī lēmuma 7. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai ir adresēts ECB lēmums saskaņā ar [Regulu Nr. 1024/2013] vai kuru minētais lēmums skar tieši un individuāli, un kura vēlas lūgt iekšēju administratīvu pārskatīšanu [...], to dara, iesniedzot sekretāram rakstisku pārskatīšanas pieteikumu, norādot apstrīdēto lēmumu. Pārskatīšanas pieteikumu iesniedz vienā no Savienības oficiālajām valodām.”

13 Minētā lēmuma 16. pantā ir noteikts:

“1. Administratīvā padome sniedz atzinumu par pārskatīšanu laikposmā, kas atbilst jautājuma steidzamībai un kas nav ilgāks par diviem mēnešiem, skaitot no pieteikuma saņemšanas datuma.

2. Atzinumā ietver priekšlikumu par to, vai sākotnējais lēmums būtu vai nu atceļams, aizstājams ar citu identiska satura lēmumu vai aizstājams ar grozītu lēmumu. Ja tiek ierosināts aizstāt ar grozītu lēmumu, atzinumā ietver priekšlikumus nepieciešamajiem grozījumiem.

[..]”

14 Šī paša lēmuma 18. pantā ir noteikts:

“ECB Padomes sekretārs paziņo pusēm Administratīvās padomes atzinumu, Uzraudzības valdes iesniegto jauno lēmuma projektu un ECB Padomes pieņemto jauno lēmumu, tostarp paziņojot attiecīgo pamatojumu.”

Tiesvedības rašanās fakti

15 *Landeskreditbank* ir publisko tiesību juridiskā persona, kas izveidota ar likumu un kuras visas daļas pieder Bādenes-Virtembergas federālajai zemei (Vācija).

16 2014. gada 25. jūnijā ECB būtībā informēja *Landeskreditbank* par to, ka tās nozīmīguma dēļ tā, piemērojot Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktu, drīzāk ir vienīgi tās uzraudzībā, nevis dalītajā uzraudzībā atbilstoši VUM, un aicināja to iesniegt savus apsvērumus.

17 2014. gada 10. jūlijā *Landeskreditbank* apstrīdēja šo analīzi, tostarp apgalvojot, ka pastāv īpaši apstākļi šīs tiesību normas, kā arī Regulas Nr. 468/2014 70. un 71. panta izpratnē.

18 2014. gada 1. septembrī ECB pieņēma lēmumu, kurā *Landeskreditbank* ir kvalificēta par “nozīmīgu iestādi” Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta izpratnē.

19 2014. gada 6. oktobrī *Landeskreditbank* lūdza pārskatīt šo lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 1., 5. un 6. punktu, skatītu kopā ar Lēmuma 2014/360 7. pantu. Administratīvās pārskatīšanas padomes sēde notika 2014. gada 23. oktobrī.

20 2014. gada 20. novembrī Administratīvā pārskatīšanas padome sniedza atzinumu par ECB 2014. gada 1. septembra lēmuma likumību.

21 Ar strīdīgo lēmumu 2015. gada 5. janvārī ECB atcēla un aizstāja šo lēmumu, saglabājot *Landeskreditbank* kvalifikāciju par “nozīmīgu iestādi”. ECB būtībā uzsvēra, ka:

– *Landeskreditbank* kvalificēšana par “nozīmīgu iestādi” neesot pretēja Regulas Nr. 1024/2013 mērķiem;

- iestādes riska profilam neesot nozīmes tās kvalifikācijas stadijā, un Regulas Nr. 468/2014 70. pantu nevarot interpretēt tādējādi, ka tas ietver kritērijus, kas nav pamatoti ar Regulu Nr. 1024/2013;
- pat ja tā pieņemtu, ka *Landeskreditbank* gadījumā pastāv īpaši apstākļi, tai esot bijis arī jāpārbauda, vai šādi apstākļi pamato *Landeskreditbank* pārkvalificēšanu par “mazāk nozīmīgu” iestādi;
- piemērojot Regulas Nr. 468/2014 70. panta 2. punktu, “īpašo apstākļu” jēdziens esot jāinterpretē šauri un tātad tikai tad, ja ECB tiešā uzraudzība nebūtu piemērota, iestāde varētu tikt pārkvalificēta no “nozīmīgas” par “mazāk nozīmīgu”;
- samērīguma principa ņemšana vērā interpretācijas nolūkā nevarot likt pārbaudīt, vai Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta kritēriju piemērošana iestādei ir samērīga, un iestādes kvalifikācijas par nozīmīgu “nepiemērotības” pārbaude nav līdzvērtīga šādai samērīguma pārbaudei;
- valsts uzraudzības atbilstība un tās spēja piemērot paaugstinātus uzraudzības standartus neļaujot izdarīt secinājumus par ECB veiktās tiešās prudenciālās uzraudzības nepiemērotību, jo Regulā Nr. 1024/2013 tai neesot paredzēts nosacījums, ka valsts uzraudzība vai valsts uzraudzības standarti nav piemēroti.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2015. gada 12. martā, *Landeskreditbank* cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.
- 23 *Landeskreditbank* savas prasības pamatojumam izvirzīja piecus pamatus, ar kuriem būtībā tika apgalvots: ar pirmo – Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta un Regulas Nr. 468/2014 70. panta pārkāpums, izvēloties ECB piemērotos kritērijus; ar otro – acīmredzamas kļūdas faktu vērtējumā; ar trešo – pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums; ar ceturto – ECB pilnvaru nepareiza izmantošana, jo tā neesot izmantojusi savu novērtējuma brīvību, un ar piekto – ECB pienākuma ņemt vērā visus atbilstošos lietas apstākļus pārkāpums.
- 24 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārēja tiesa noraidīja *Landeskreditbank* prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 25 Ar savu apelācijas sūdzību *Landeskreditbank* lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - atcelt strīdīgo lēmumu, uzdodot paturēt spēkā sekas, kas saistītas ar aizstāto ECB 2014. gada 1. septembra lēmumu;
 - pakārtoti – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, un
 - piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 ECB lūdz Tiesu:
- apelācijas sūdzību noraidīt un
 - piespriest *Landeskreditbank* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Eiropas Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- apelācijas sūdzību noraidīt un
- piespriest *Landeskreditbank* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

28 Apelācijas sūdzības pamatojumam *Landeskreditbank* izvirza trīs pamatus.

Par pirmo pamatu

29 Ar savu pirmo pamatu *Landeskreditbank* izvirza Savienības tiesību pārkāpumu, interpretējot un piemērojot Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otro daļu un Regulas Nr. 468/2014 70. pantu.

30 Šis pamats ir iedalīts trīs daļās.

Par pirmā pamata pirmo daļu

– *Lietas dalībnieku argumenti*

31 Ar pirmā pamata pirmo daļu *Landeskreditbank* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa kļūdaini ir interpretējusi jēdzienu “īpaši apstākļi” Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrās daļas un Regulas Nr. 468/2014 70. panta izpratnē un ka it īpaši nepareizi ir tas, ka tā nav interpretējusi šīs tiesību normas saskaņā ar samērīguma principu.

32 *Landeskreditbank* uzskata, ka ar Regulu Nr. 1024/2013 ECB ir nodota ekskluzīva kompetence kredītiestāžu prudenciālās uzraudzības jomā vienīgi attiecībā uz nozīmīgām iestādēm, bet valsts iestādes saglabā kompetenci attiecībā uz mazāk nozīmīgu iestāžu prudenciālo uzraudzību.

33 Šajā ziņā *Landeskreditbank* apgalvo, ka atbilstoši samērīguma principam Vispārējai tiesai Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrā daļa un Regulas Nr. 468/2014 70. pants bija jāinterpretē tādējādi, ka iestādes kvalifikācija par “mazāk nozīmīgu” ir jāizdara, ja īpašu faktisku apstākļu dēļ, kas saistīti ar attiecīgo lietu, šķiet, ka šīs iestādes tiešā prudenciālā uzraudzība, ko veic valsts kompetentās iestādes, ļauj īstenot Regulas Nr. 1024/2013 mērķus vismaz tikpat labi kā tieša ECB prudenciālā uzraudzība.

34 Turklāt *Landeskreditbank* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi interpretācijas *ut res magis valeat quam pereat* principu un aizliegumu prasīt *probatio diabolica*, jo Vispārējās tiesas izdarītā jēdziena “īpašie apstākļi” interpretācija Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrās daļas un Regulas Nr. 468/2014 70. panta izpratnē atņemot šīm tiesību normām to lietderīgo iedarbību, padarot neiespējamu šādu apstākļu pastāvēšanas pierādīšanu.

35 ECB un Komisija apstrīd *Landeskreditbank* argumentus.

– *Tiesas vērtējums*

36 Kā pamatoti ir norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 64. punktā, Vispārējās tiesas veikto dokumentu interpretāciju, kas attiecas uz to, kādu kompetenci ECB ir uzticējusi Padomei prudenciālās uzraudzības jomā, nevar atspēkot prasītājas argumenti, kas ir balstīti uz postulātu par to, ka

kompetenci īstenot šīs regulas 4. panta 1. punkta b) un d)–i) apakšpunktā uzskaitītos uzdevumus attiecībā pret iestādēm, kas ir kvalificētas par “mazāk nozīmīgām”, atbilstoši Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktam saglabā valsts iestādes.

- 37 Vispirms attiecībā uz ECB kompetences apjomu kredītiestāžu tiešās prudenciālās uzraudzības jomā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1024/2013 4. panta “ECB uzticētie uzdevumi” 1. punktā ir paredzēts, ka saskaņā ar šīs regulas 6. pantu ECB “vienīgai ir kompetence” prudenciālās uzraudzības nolūkā īstenot 4. panta 1. punktā uzskaitītos uzdevumus attiecībā uz “visām” kredītiestādēm, kas ir reģistrētas dalībniecēs dalībvalstīs, nenošķirot nozīmīgas un mazāk nozīmīgas iestādes.
- 38 Tādējādi no Regulas Nr. 1024/2013 4. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka ECB ir ekskluzīva kompetence īstenot šajā tiesību normā paredzētos uzdevumus attiecībā uz visām šīm iestādēm.
- 39 Ir taisnība, ka atbilstoši Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 1. punktam ECB īsteno šos uzdevumus VUM ietvaros, ko veido tā pati un valsts kompetentās iestādes, un uzrauga tā efektīvu un saskaņotu darbību.
- 40 Šādā kontekstā saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 6. punktu valsts kompetentās iestādes veic un tām ir uzticēti šīs regulas 4. panta 1. punkta b), d)–g) un i) apakšpunktā norādītie uzdevumi un tās ir pilnvarotas pieņemt jebkādos attiecīgos lēmumus uzraudzības jomā attiecībā uz kredītiestādēm, kas norādītas šī 6. panta 4. punkta pirmajā daļā, tas ir, tām, kas saskaņā ar pēdējā minētajā tiesību normā norādītajiem kritērijiem ir “mazāk nozīmīgas”.
- 41 Tādējādi valsts kompetentās iestādes palīdz ECB īstenot uzdevumus, kas tai ir uzticēti Regulā Nr. 1024/2013, decentralizēti izpildot dažus no šiem uzdevumiem attiecībā uz mazāk nozīmīgām kredītiestādēm šīs regulas 6. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē.
- 42 Kā izriet no Regulas Nr. 468/2014 9. apsvēruma, ar to ir sīkāk izstrādātas un precizētas Regulā Nr. 1024/2013 noteiktās ECB sadarbības ar nacionālajām kompetentajām iestādēm VUM ietvaros procedūras, tādējādi nodrošinot efektīvu un saskaņotu šī mehānisma darbību.
- 43 Tādējādi atbilstoši Regulas Nr. 468/2014 1. panta 1. punkta a) apakšpunktam tās mērķis it īpaši ir noteikt Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 7. punktā paredzētos ietvarus, tas ir, ietvarus, kuros tiek organizēti šī 6. panta, kurā reglamentēta ECB sadarbība ar kompetentajām valsts iestādēm VUM ietvaros, īstenošanas praktiskie noteikumi.
- 44 It īpaši saskaņā ar minēto 1. panta 1. punkta a) un i) apakšpunktu Regulas Nr. 468/2014 IV daļā ir ietverti noteikumi par to, kā saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktā noteiktajiem kritērijiem noteikt, vai prudenciālajai uzraudzībai pakļauta iestāde ir nozīmīga vai mazāk nozīmīga, un definēt šādā kontekstā jēdzienu “īpaši apstākļi” šīs pēdējās minētās tiesību normas izpratnē, kas var pamatot prudenciālajai uzraudzībai pakļautās iestādes klasifikāciju par mazāk nozīmīgu, lai gan tā atbilst kritērijiem klasificēšanai par nozīmīgu.
- 45 Šajā ziņā Regulas Nr. 468/2014 70. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šādi īpaši apstākļi ir tādi specifiski faktiskie apstākļi, kas, ņemot vērā Regulas Nr. 1024/2013 mērķus un principus un, it īpaši, vajadzību nodrošināt augsta līmeņa prudenciālās uzraudzības normu saskaņotu piemērošanu, padara nepiemērotu prudenciālajai uzraudzībai pakļautas iestādes klasificēšanu par nozīmīgu.
- 46 No paša šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka atbilstošie apstākļi, kas pamato, ka, lai īstenotu tiešu prudenciālu uzraudzību, iestāde, kas, pamatojoties uz Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrajā daļā paredzētajiem kritērijiem, principā ir jāklasificē par nozīmīgu, tiek klasificēta par mazāk nozīmīgu, ir tikai tie, kas attiecas uz šīs iestādes klasificēšanas vai neklasificēšanas par nozīmīgu piemērotību.

- 47 Līdz ar to nozīmīgas iestādes tiešā prudenciālā uzraudzība, ko veic valsts iestādes, ir iespējama tikai tad, ja pastāv apstākļi, kas parāda, ka šīs iestādes klasificēšana par nozīmīgu nav piemērota, lai sasniegtu Regulas Nr. 1024/2013 mērķus.
- 48 Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 44. un 46. punktā, Regulas Nr. 468/2014 70. panta 1. punkta formulējumā nav norāžu uz vajadzības, lai nozīmīgas iestādes tiešo prudenciālo uzraudzību veiktu ECB, pārbaudi un no šīs tiesību normas gramatiskas interpretācijas neizriet, ka tas, ka ar šīs iestādes tiešo prudenciālo uzraudzību, ko veic valsts iestādes, šīs regulas mērķi varētu tikt sasniegti vismaz tikpat labi kā vienīgi ar ECB veiktu uzraudzību, atļautu pamatot minētās iestādes klasificēšanu par mazāk nozīmīgu iestādi.
- 49 Līdz ar to, kā Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 54., 63. un 72. punktā, attiecībā uz uzdevumiem, kas izklāstīti Regulas Nr. 1024/2013 4. panta 1. punktā, Padome ir piešķirusi ECB ekskluzīvu kompetenci, ko saskaņā ar šīs regulas 6. pantu valsts iestādes VUM ietvaros un ECB kontrolē decentralizēti var ieviest attiecībā uz mazāk nozīmīgām kredītiestādēm šī 6. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē, attiecībā uz dažiem no šiem uzdevumiem piešķirot ECB ekskluzīvu kompetenci precizēt jēdziena “īpaši apstākļi” saturu minētā 6. panta 4. punkta otrās daļas, kas ir īstenota, pieņemot Regulas Nr. 468/2014 70. un 71. punktu, izpratnē.
- 50 Vēl ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otro daļu tādas kredītiestādes kā *Landeskreditbank*, kuras kopējo aktīvu vērtība pārsniedz 30 miljardus EUR, klasificēšana par mazāk nozīmīgu ir atkarīga no nosacījuma, ka īpašie apstākļi šīs tiesību normas izpratnē pamato tās uzskatīšanu par tādu.
- 51 Šajā ziņā *Landeskreditbank* kļūdaini apgalvo, ka Vispārējā tiesa Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otro daļu un Regulas Nr. 468/2014 70. pantu esot interpretējusi, neievērojot samērīguma principu.
- 52 Tomēr ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 66.–85. punktā šīs tiesību normas ir interpretējusi, ievērojot šo principu.
- 53 It īpaši Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 68. punktā pamatoti atgādināja, ka pasākuma samērīguma novērtējumam ir jāatbilst novērtējuma brīvībai, kas eventuāli ir atzīta Savienības iestādēm saistībā ar tā ieviešanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 12. decembris, Vācija/Parlaments un Padome, C-380/03, EU:C:2006:772, 145. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 54 Šādā kontekstā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1024/2013 un Nr. 468/2014 normās ECB ir piešķirtas lemlšanas pilnvaras, ievērojot faktiskos elementus, un paredzēti ar tiem samērīgi nosacījumi. Tādējādi atbilstoši Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrajai daļai iestāde, kas nav jāuzskata par mazāk nozīmīgu, pamatojoties uz šajā tiesību normā paredzētajiem kritērijiem, tomēr var tikt uzskatīta par tādu, ja to pamato īpaši apstākļi, kas ir definēti Regulas Nr. 468/2014 70. pantā.
- 55 Minētajās tiesību normās ir norādīts pieņēmums, ka nozīmīgas iestādes tiešā prudenciālā uzraudzība, ko veic valsts iestādes, ļautu labāk īstenot Regulas Nr. 1024/2013 mērķus nekā šīs iestādes tiešā prudenciālā uzraudzība, ko veic ECB, vai tieši otrādi – ka pēdējā minētā uzraudzība neļautu sasniegt šos mērķus tikpat labi kā attiecīgās iestādes tiešā prudenciālā uzraudzība, ko veic minētās iestādes.
- 56 Savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu, ja tas šķiet nepieciešams, lai nodrošinātu augstu uzraudzības standartu saskaņotu piemērošanu, ECB katrā brīdī pēc savas iniciatīvas, apspriedusies ar valsts kompetentajām iestādēm, vai pēc valsts kompetentās iestādes pieprasījuma var nolemt pati tieši īstenot visu atbilstošo kompetenci attiecībā uz vienu vai vairākām šajā 6. panta 4. punktā norādītajām kredītiestādēm.

- 57 Šajās tiesību normās ir atsauces uz atšķirīgiem kritērijiem, tas ir, pirmkārt, attiecībā uz prudenciālajai uzraudzībai pakļautas iestādes klasifikācijas par nozīmīgu nepiemērotību un, otrkārt, attiecībā uz vajadzību ECB īstenot atbilstošās kompetences.
- 58 Minēto tiesību normu salīdzinājums, kas ir izdarīts apstrīdētā sprieduma 62. punktā, apvieno novērtējumu, ko Vispārējā tiesa izmantoja šī sprieduma 77. punktā un saskaņā ar kuru, izveidojot VUM, ar Regulas Nr. 1024/2013 6. pantu Savienības likumdevējs dalībvalstu lomas Savienības tiesību īstenošanā ņemšanu vērā ir saskaņojis ar šīs regulas mērķu ievērošanu.
- 59 No minētā izriet, ka Savienības likumdevējs ir ņēmis vērā samērīguma principu un ka ECB, kā to uzsvērusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 75. punktā, nav jāpārbauda katrs konkrētais gadījums, ja, lai gan tiek piemēroti Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrajā daļā minētie kritēriji, nozīmīgai iestādei nav jābūt pakļautai valsts iestāžu tiešai uzraudzībai tāpēc, ka tās labāk varētu sasniegt šīs regulas mērķus.
- 60 Līdz ar to, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 80 punktā nosprieda, ka Regulas Nr. 468/2014 70. panta 1. punktā norādītie “faktiski pastāvoši apstākļi, kuros nav atbilstoši uzraudzīto iestādi kvalificēt kā nozīmīgu” attiecas vienīgi uz īpašajiem faktiskajiem apstākļiem, kas nozīmē, ka ar tiešu prudenciālo uzraudzību, ko veic valsts iestādes, šie mērķi un šie principi, it īpaši vajadzība nodrošināt konsekventu augsta līmeņa prudenciālās uzraudzības standartu piemērošanu, var tikt sasniegti labāk nekā ar tiešu ECB prudenciālo uzraudzību.
- 61 Tādējādi Vispārējās tiesas izdarītās interpretācijas pamatotību pastiprina fakts, ka atbilstoši Regulas Nr. 468/2014 70. panta 2. punktam frāze “īpaši apstākļi”, kas minēta šīs regulas 70. panta 1. punktā, kā arī Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrajā un piektajā daļā, ir jāinterpretē šauri.
- 62 Visbeidzot, arguments, saskaņā ar kuru Vispārējās tiesas izdarītā jēdziena “īpaši apstākļi” Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrās daļas un Regulas Nr. 468/2014 70. panta izpratnē interpretācija atņemot šīm tiesību normām to lietderīgo iedarbību, līdz ar to padarot neiespējamu šādu apstākļu pastāvēšanas pierādīšanu, ir jānoraida.
- 63 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumā 74. punktā, nekas neliecina, ka šī interpretācija saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 un Nr. 468/2014 formulējumu un mērķiem padarītu neiespējamu *Landeskreditbank* izvirzīt “īpašus apstākļus” minēto tiesību normu izpratnē un iesniegt pierādījumus par to pastāvēšanu.
- 64 Šādos apstākļos Vispārējās tiesas sniegtā jēdziena “īpaši apstākļi” šo tiesību normu izpratnē interpretācijā nav pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā.
- 65 No tā izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 66 Ar sava pirmā jautājuma otro daļu *Landeskreditbank* apgalvo, ka, apstrīdētā sprieduma 101.–112. punktā atsakoties atzīt, ka ECB ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, Vispārējā tiesa šajā spriedumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 67 It īpaši *Landeskreditbank* uzskata, ka Vispārējai tiesai, tostarp pamatojoties uz tās pašas veikto atbilstošo tiesību normu interpretāciju, bija jāpārbauda tās īpašā un faktiskā argumentācija, kā arī jāpārbauda, vai saskaņā ar to kompetento valsts iestāžu tieša prudenciālā uzraudzība ļautu labāk īstenot Regulas Nr. 1024/2013 mērķus nekā ECB tiešā uzraudzība.

68 Turklāt *Landeskreditbank* apgalvo, ka, pat pārbaudot tās argumentāciju, saskaņā ar kuru tiesisko ietvaru un kontroles iestāžu dažādība, kuras ietver tās darbību, pamatotu valsts iestāžu prudenciālo uzraudzību, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā.

69 ECB un Komisija apstrīd *Landeskreditbank* argumentus.

– *Tiesas vērtējums*

70 Tā kā *Landeskreditbank* argumentācija Vispārējā tiesā, kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 87., 88., 102., 104. un 108. punkta, izpaužas apgalvojumā, ka Vācijas iestāžu tiešā prudenciālā uzraudzība ir pietiekama, lai sasniegtu Regulas Nr. 1024/2013 mērķus, kā arī garantētu augsta līmeņa uzraudzības standartu konsekventu piemērošanu, un ka ECB tiešā prudenciālā uzraudzība nav vajadzīga šajā ziņā, Vispārējā tiesa, ņemot vērā tās izdarīto jēdziena “īpaši apstākļi” Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrās daļas un Regulas Nr. 468/2014 70. panta izpratnē interpretāciju, – kuras pamatotība tika apstiprināta, pārbaudot šīs apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmo daļu, – uzskatīja, ka šiem argumentiem nav nozīmes.

71 Turklāt vienkāršs replikas raksta stadijā Vispārējā tiesā iesniegts *Landeskreditbank* apgalvojums, saskaņā ar kuru tiesisko ietvaru un kontroles iestāžu, kas ietver to darbību, dažādības dēļ valsts iestāžu prudenciālā uzraudzība Regulas Nr. 1024/2013 mērķus ļautu sasniegt labāk nekā ECB prudenciālā uzraudzība, acīmredzami nebija pietiekams, lai pierādītu pēdējās minētās nepiemērotību, un nevarēja likt Vispārējai tiesai pārbaudīt īpašo apstākļu iespējamo pastāvēšanu minēto tiesību normu izpratnē.

72 Līdz ar to, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 112. punktā noraidīja *Landeskreditbank* pamatu, ar ko tika apgalvota acīmredzamu kļūdu esamība ECB izdarītajā faktu vērtējumā.

73 No tā izriet, ka pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata trešo daļu

– *Lietas dalībnieku argumenti*

74 Ar pirmā pamata trešo daļu *Landeskreditbank* apgalvo, ka apstrīdētā sprieduma 140.–142. un 149. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini ir nospriedusi, ka ECB nevarot tikt pārņemts, ka tā, noraidot tās argumentāciju kā tādu, kam nav nozīmes, nav izmantojusi savu novērtējuma brīvību un nav ievērojusi savu pienākumu izmeklēt faktus.

75 ECB un Komisija apstrīd *Landeskreditbank* argumentus.

– *Tiesas vērtējums*

76 Kā ir norādīts šī sprieduma 70. punktā, *Landeskreditbank* argumentācija Vispārējā tiesā būtībā ietvēra apgalvojumu, ka Regulas Nr. 1024/2013 mērķus var sasniegt ar Vācijas iestāžu tiešu prudenciālo uzraudzību un šajā ziņā nav vajadzīga ECB tiešā prudenciālā uzraudzība.

77 Tiktāl, ciktāl šim argumentam nav nozīmes, interpretējot jēdzienu “īpaši apstākļi” Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrās daļas un Regulas Nr. 468/2014 70. panta izpratnē tā, kā tas norādīts pārsūdzētā sprieduma 80. punktā, kā arī šī sprieduma 50. un 51. punktā, Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 142. un 150. punktā noraidot *Landeskreditbank* ceturto un piekto prasības pamatu par, attiecīgi, pilnvaru nepareizu izmantošanu, ko pieļāvusi ECB, nelikumīgi neīstenojot savu novērtējuma brīvību, un ECB pienākuma izvērtēt un ņemt vērā visus atbilstošos lietas apstākļus

pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka nevarot tikt apgalvots, ka ECB būtu noraidījusi šādu argumentāciju vai, piemērojot 70. panta 1. punktu, nebūtu ņēmusi vērā apstākļus, kam nav nozīmes, ņemot vērā šīs tiesību normas formulējumu, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

78 Līdz ar to pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida.

79 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

80 Ar otro pamatu *Landeskreditbank* izvirza strīdīgā lēmuma sagrozīšanu un ar to saistīto pamatošanas prasību kļūdainu novērtēšanu.

81 Šis pamats ir iedalīts divās daļās.

Par otrā pamata pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

82 Ar sava otrā pamata pirmo daļu *Landeskreditbank* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 31. un 34. punktā kļūdaini atainojot tā pamatojumu un aizstājot to pati ar savu pamatojumu, esot sagrozījusi strīdīgo lēmumu.

83 It īpaši *Landeskreditbank* apgalvo, ka minētajā lēmumā nav ietverts kritērijs, saskaņā ar kuru kvalifikācija par nozīmīgu iestādi var notikt tikai uz nosacījumu, ka ir pierādīts, ka Vācijas kompetento iestāžu tieša prudenciālā uzraudzība labāk ļautu īstenot Regulas Nr. 1024/2013 mērķus nekā ECB uzraudzība.

84 ECB un Komisija apstrīd *Landeskreditbank* argumentus.

– Tiesas vērtējums

85 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot tās kontroli (spriedumi, 2013. gada 5. decembris, *Solvay/Komisija*, C-455/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:796, 90. punkts, un 2016. gada 10. marts, *HeidelbergCement/Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16. punkts).

86 Šajā gadījumā jānorāda, ka strīdīgais lēmums ir ECB par kredītiestādes prudenciālo uzraudzību pieņemts akts un tai šajā ziņā ir plaša novērtējuma brīvība, jo, kā tas ir noteikts Regulas Nr. 1024/2013 55. apsvērumā, uzraudzības uzdevumi, kas ir uzticēti ECB, tai uzliek ievērojamu atbildību attiecībā uz Savienības finanšu stabilitātes uzturēšanu un tās uzraudzības pilnvaru iespējami efektīvāko un samērīgāko izmantošanu.

87 Tāpat atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un akta adresātu vai citu personu, kuras šis akts skar tieši un individuāli, iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu

(spriedumi, 2013. gada 5. decembris, *Solvay*/Komisija, C-455/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:796, 91. punkts, un 2016. gada 10. marts, *HeidelbergCement*/Komisija, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16. punkts).

- 88 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 1. punktam ECB izveido Administratīvo pārskatīšanas padomi, kas veic iekšēju administratīvu ECB pieņemto lēmumu pārskatīšanu, īstenojot tai šajā regulā uzticēto kompetenci.
- 89 Ar savu Lēmumu 2014/360, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas Nr. 1024/2013 24. pantu, ECB izveidoja šo padomi.
- 90 Atbilstoši Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 7. punktam minētā padome, ja tajā ir iesniegts pieteikums par ECB pieņemta lēmuma pārskatīšanu atbilstoši šai regulai, sniedz atzinumu un nosūta lietu ECB Uzraudzības valdei jauna lēmuma projekta izstrādei. Lēmuma 2014/360 16. panta 2. punktā ir paredzēts, ka ar savu atzinumu Administratīvā pārskatīšanas padome piedāvā atcelt sākotnējo lēmumu, aizstāt to ar lēmumu, kura saturs ir identisks, vai aizstāt to ar grozītu lēmumu un ka pēdējā minētajā gadījumā atzinums ietver priekšlikumus attiecībā uz vajadzīgajiem grozījumiem. Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 7. punktā ir noteikts, ka Uzraudzības valde ņem vērā šo paziņojumu un ātri iesniedz ECB Padomei jaunu lēmuma projektu, ar ko tiek atcelts sākotnējais lēmums, tas aizstāts ar lēmumu, kura saturs ir identisks, vai aizstāts ar grozītu lēmumu. Jauno lēmuma projektu, ja vien ECB Padome neizsaka iebildumus, uzskata par pieņemtu ne vēlāk kā desmit darbdienu laikā.
- 91 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 9. punktu un Lēmuma 2014/360 18. pantu Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinums, Uzraudzības valdes iesniegtais jaunais lēmuma projekts un lēmums, ko pieņēmusi ECB padome, tiek pamatoti un paziņoti pusēm.
- 92 Tādējādi no Regulas Nr. 1024/2013 24. panta un Lēmuma 2014/360 izriet, ka šo atzinumu, šo jauno lēmuma projektu, kā arī šo lēmumu ir izdevusi viena iestāde, tas ir, ECB, vienā un tajā pašā lēmumu, ko šī iestāde pieņēmusi, īstenojot savu kompetenci, kas tas ir uzticēta ar Regulu Nr. 1024/2013, iekšējā administratīvās pārskatīšanas procedūrā un ka līdz ar to, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumā 98. punktā, tie ir iekšēji savstarpēji saistīti.
- 93 Turklāt Vispārējā tiesa pamatoti pārsūdzētā sprieduma 31., 34. un 128. punktā strīdīgo lēmumu ir pārbaudījusi, ievērojot Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 9. punktu un Lēmuma 2014/360 18. pantu bija paziņots *Landeskreditbank*.
- 94 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa konstatēja, ka atzinumā, ko Administratīvās pārskatīšanas padome pieņēmusi 2014. gada 20. novembrī, ir secināta ECB 2014. gada 1. septembrī pieņemtā lēmuma, kurā *Landeskreditbank* ir kvalificēta par “nozīmīgu iestādi” Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta izpratnē, likumība un ka ar strīdīgo lēmumu ECB ir atcēlusi un aizstājusi šo lēmumu, saglabājot šo kvalifikāciju.
- 95 Līdz ar to, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, vispirms pārsūdzētā sprieduma 125. punktā norādādama, ka Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinums ir viens no strīdīgā lēmuma konteksta elementiem un tāpēc, piemērojot šī sprieduma 87. punktā atgādināto judikatūru, tas var tikt ņemts vērā, lai izvērtētu, vai minētais lēmums ir pietiekami pamatots, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 127. punktā nosprieda, ka no Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 1. un 7. punkta obligāti izriet, ka, ciktāl šajā lēmumā ir nolemts tādā veidā, kas atbilst šim atzinumam, tas ir tā turpinājums un ka pēdējā minētajā ietilpstošie skaidrojumi var tikt ņemti vērā, lai izvērtētu, vai strīdīgais lēmums ir pietiekami pamatots.
- 96 Šādos apstākļos, lai, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtētu arī, vai strīdīgais lēmums ir pamatots, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 128. punktā interpretēja šo lēmumu kopā ar Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu, nospriežot, ka no tā izriet, ka, pirmkārt, ECB

uzskatīja, ka īpašie apstākļi var pastāvēt tikai ar vienu nosacījumu, proti, ja Regulas Nr. 1024/2013 mērķus labāk nodrošina valsts iestāžu tiešā prudenciālā uzraudzība, un ka, otrkārt, *Landeskreditbank* nav pierādījusi, ka attiecībā uz to ir izpildīts šis nosacījums.

97 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa nav sagrozījusi strīdīgo lēmumu.

98 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otrā pamata otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

99 Ar otrā pamata otro daļu *Landeskreditbank* apgalvo, ka, tā kā Vispārējā tiesa esot sagrozījusi strīdīgā lēmuma saturu, tā, neatzīdama, ka tas neatbilst Savienības tiesībās paredzētajām prasībām attiecībā uz pamatojumu, esot arī pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

100 *Landeskreditbank* it īpaši uzskata, ka strīdīgais lēmums ir nelōģisks un pretrunīgs, ka tajā nav atainoti iemesli, ar kuriem tas ir pamatots, un ka tajā nav ietverta tās argumentācijas pārbaude, tādējādi – pretēji tam, ko apgalvo Vispārējā tiesa, – tai nebija iespējams pārbaudīt šī lēmuma iemeslu pamatotības likumību.

101 ECB un Komisija apstrīd *Landeskreditbank* argumentus.

– Tiesas vērtējums

102 Otrā pamata otrā daļa, kas ir balstīta uz pieņēmumu, – ko Tiesa ir noraidījusi, pārbaudot šī pamata pirmo daļu, – ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi strīdīgā lēmuma saturu, ir jānoraida kā neefektīva.

103 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

104 Ar trešo pamatu *Landeskreditbank* apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta procesuāla kļūda, jo tajā esot iekļauti aspekti, kas nebija procedūras objekts.

105 *Landeskreditbank* uzskata, ka, noraidot tās argumentus – ar pamatojumu, ka tā neesot apgalvojusi, ka valsts prudenciālā uzraudzība ļautu labāk sasniegt Regulas Nr. 1024/2013 mērķus nekā tieša ECB uzraudzība, lai gan šis kritērijs nebija izvirzīts procedūrā ECB un Vispārējā tiesā, – pēdējā minētā ir pārkāpusi tiesības tikt uzklautam un sacikstes principu.

106 Tas izrietot arī no norādes pārsūdzētā sprieduma 111. punktā, ka nepastāv vienošanās par sadarbību starp Bādenes-Virtembergas federālās zemes iestādēm un Vācijas federālajām iestādēm, kas sadarbību starp tām padarītu vieglāku nekā sadarbību ar ECB.

107 ECB un Komisija apstrīd *Landeskreditbank* argumentus.

Tiesas vērtējums

- 108 Pirmkārt, nevar pieņemt *Landeskreditbank* argumentu, ka kritērijs, kas ļauj secināt, ka pastāv īpaši apstākļi Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrās daļas un Regulas Nr. 468/2014 70. panta 1. punkta izpratnē, proti, ka Regulas Nr. 1024/2013 mērķu īstenošana labāk tiktu nodrošināta ar valsts iestāžu tiešo prudenciālo uzraudzību nekā ar ECB tiešu prudenciālo uzraudzību, netika izvirzīts procedūras laikā.
- 109 Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 116. punktā, no prasības pieteikuma un aizstāvības raksta skaidri izriet, ka puses Vispārējā tiesā ir apspriedušas minēto kritēriju, tādējādi *Landeskreditbank* tiesības tikt uzklausītai un sacīkstes princips ir ievēroti.
- 110 Turklāt, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 129. punktā, *Landeskreditbank* izvirzītā pirmā pamata tās prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam analīze apstiprina, ka tā varēja saprast ECB argumentus un apstrīdēt tos šī pamata ietvaros, kā arī Vispārējā tiesa varēja īstenot strīdīgā lēmuma pamatojuma pamatotības likumības kontroli.
- 111 Turklāt tiesas sēdē Vispārējā tiesa uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.
- 112 Otrkārt, attiecībā uz atsauci pārsūdzētā sprieduma 111. punktā, ka nepastāv vienošanās vai sadarbība starp Bādenes-Virtembergas federālās zemes iestādēm un Vācijas federālās varas iestādēm, kas to sadarbību varētu padarīt vieglāku nekā sadarbību ar ECB, pietiek norādīt, ka ar šo atsauci Vispārējā tiesa, atbildot uz argumentu, ko *Landeskreditbank* izvirzīja replikas stadijā, ka, ņemot vērā tiesisko regulējumu un uzraudzības iestāžu, kas uzrauga to darbību, daudzveidību, Vācijas iestāžu prudenciālā uzraudzība varētu labāk nodrošināt augsta līmeņa prudenciālās uzraudzības standartu konsekventu piemērošanu nekā ECB īstenošana prudenciālā uzraudzība, vienīgi atzina, ka, nesniedzot konkrētus pierādījumus, kas pierādītu, ka, lai sasniegtu šo mērķi, valsts iestādēm ir vieglāk sadarboties savā starpā nekā ar ECB, šis arguments ir jānoraida kā nepamatots.
- 113 Līdz ar to Vispārējā tiesa nav pārkāpusi *Landeskreditbank* tiesības tikt uzklausītai un sacīkstes principu.
- 114 Šādos apstākļos trešais pamats ir jānoraida.
- 115 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 116 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 117 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 118 Tā kā ECB ir prasījusi piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus *Landeskreditbank* un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, *Landeskreditbank* ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt ECB un Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]